

Laulu-Jaakot kevättunnoissa

Pohjalainen 16.4.-85

Musiikki

□ Pietarsaaren mieskuoro
Laulu-Jaakkojen kevätkonsertti,
johtaja Aaro Puputti.

□ Laulu-Jaakoilla on tunnustettu asema Pietarsaaren musiikkielämässä. Ensi vuonna 40 vuotta täyttävää kuoroa on jo pitkään johtanut Aaro Puputti. Hänen johdolla Laulu-Jaakot esiintyi myös perinteisessä kevätkonsertissaan Oxhamnin koululla lauantaina.

Suuren salin vaikeasta akustiikasta huolimatta sai runsaslukuinen yleisö kuoron esiintymisestä kuvan, että se on hyvässä vireessä tulevia suurhaasteita, mm. ensi vuoden Australian matkaa varten.

Konsertin alkuosa sisälsi useita lähinnä myöhäisromanttisia lauluja, joista monet ovat luonnollisesti kansallisromanttisesti väritettyjä. J. H. Stunzin Kaikukohon laulu maamme aloitti konsertin ja siinä kuoro saavutti hyvän soinnin. H. Möllerin Islanti oli jo harmonisesti vaikeampi, mutta muutamista epävarmoista kohdista huolimatta se esitettiin hyvin.

Sakari Ylisaari esiintyi solistina Oskar Merikannon

Vallinkorvan laulussa. Esitys sai niin suuret suosionosoitukset, että se piti uusia tauon jälkeen.

Kansanlaulunomainen sopii Ylisaarelle hyvin, hänen laulutapansa ei ole erityisen "akateeminen". Mitähän klassisesti koulutettu solisti olisi sanonut esityksestä? Solistin ääni ei avautunut täysin, ja kuoron myötäily oli hieman huojuvaa, mutta lopputulos oli monen mielestä puhutteleva.

Tauon jälkeen esitetty Pori-laisten marssi sekä myös Fiebergerin Laulu leivon soi osoittivat, että kuorolla on ajoittain tyyli-rikko: jokin osa tai sanonta saattaa pudota, mikä tekee esityksestä töksähtävän. Antti Kujala lauloi soolon R. von Willebrandtsin Verkkään kuin illan sammuvi ruskossa. Vaikka hänellä olikin vaikeuksia äänensä soinnin kanssa, eivät korkeammat äänivarat olleet lainkaan hassummat. Esitys osoitti, että Kujala on kehittynyt laulajana.

Konsertin lopun kansanlaulut olivat hienoa mieskuo-

rolaulua, kun sitä vastoin pop-musiikkityylinen australialainen laulu En löydä ketään vertaistasi esitettiin raskaasti, sitkeästi.

Laulu-Jaakkojen sointi on tasapainoinen, ja kuoron äänet ovat tasaiset. Täysin puhdasta laulu ei ole, ja toisinaan kuuluu ensimmäinen tenori liian kovana ja valitettavasti myös hieman sivusta.

Kokonaisuutena esitys on kuitenkin hyvää ja kunnianhimoista mieskuorolaulua. Kun muistaa, että laulajat ovat amatöörejä, ovat suoritukset ajoittain jopa erinomaisia.

Aaro Puputti tekee kuoron kanssa hyvää työtä. Hänen osaavasta johtamisestaan sai hyvän näytön konsertin aikana.

Tauno Isola, Pekka Moilanen ja Arvi Aro palkittiin pitkäaikaisesta työstä laulun parissa. Tunnelma oli juhlallinen.

RALF HOIKKANEN